

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
3. Ст.89/2024
09.06.2025. године
Нови Сад

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ, судија Светлана Квргић, у поступку утврђивања постојања стечајног разлога над дужником JIWAY SOFTWARE COMPANY D.O.O. NOVI SAD, МАТИЧНИ БРОЈ: 21161799, ПИБ: 109323872, Нови Сад, Новосадског Сајма 3, по предлогу дужника од 31.10.2024. године, дана 09.06.2025. године доноси следеће

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ предлог предлагача JIWAY SOFTWARE COMPANY D.O.O. NOVI SAD за покретање стечајног поступка над дужником JIWAY SOFTWARE COMPANY D.O.O. NOVI SAD, Нови Сад, Новосадског Сајма 3, од 31.10.2024. године.

ОТВАРА СЕ стечајни поступак над дужником JIWAY SOFTWARE COMPANY D.O.O. NOVI SAD, Нови Сад, Новосадског Сајма 3, стечајни разлог је **презадуженост**.

За стечајног управника именује се Бојан Шкрбић из Новог Сада.

Оглас о отварању стечајног поступка истиче се на огласну таблу Привредног суда у Новом Саду, као и на електронску огласну таблу дана 09.06.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Дужник, као предлагач, је дана 31.10.2024. године, поднео предлог да се над дужником отвори стечајни поступак, уз образложење да је дужник уредно измиривао своје обавезе, али због лоше економске ситуације која је наступила као и смањења обима пословања је дошло и до обуставе пословања, односно немогућности да се настави са радом. Због стагнације у пословању без прихода, расходи дужника су констатно расли. Наводи да према дужнику постоје потраживања поверилаца која није у стању да измири, а имовина је недовољна да подмири дугове, док су рачуни у блокади по основу принудне наплате, из чега, по његовим наводима следи да је испуњен разлог за отварање стечајног поступка из члана 11. став 2. тачка 3. Закона о стечају.

Предлагач је као доказе за своје наводе уз предлог доставио решене АПР-а БД 113090/2015 од 04.01.2016. године, Потврду о евидентираним неизвршеним основама и налозима у принудној наплати од 06.09.2024. године издату од стране НБС, списак имовине стечајног дужника, списак стечајних поверилаца са навођењем висине износа и осталих потраживања, списак разлучних и излучних поверилаца, податке о члановима друштва који за обавезе стечајног дужника одговарају својом имовином, списак заложних поверилаца са описом имовине на којој је уписана залога, решење АПР-а од

04.01.2016. године, биланс стања и успеха друштва за 2022. годину и 2023. годину и листу основних средстава са стањем на дан 31.01.2023. године.

Дана 05.12.2024. године одржано је рочиште ради расправљања о постојању стечајног разлога за отварање стечајног поступка на којем је донето решење 3 Ст-89/24 којим је, између осталог, усвојен предлог дужника као предлагача, од 31.10.2024. године, за покретање стечајног поступка над дужником и отворен стечајни поступак над дужником JIWAY SOFTWARE COMPANY D.O.O. NOVI SAD, МБ 21161799, ПИБ 109323872, Нови Сад, Новосадског Сајма 3, а као стечајни разлог је наведена презадуженост стечајног дужника.

Против наведеног решења дана 12.12.2024. године жалбу је изјавила Јелена Текић из Новог Сада.

Поступајући по наведеној жалби Привредни апелациони суд је дана 05.02.2025. године донео решење Пвж-8/25 којим је укинуо решење 3 Ст-89/2024 од 05.12.2025. године и списе предмета вратио првостепеном суду на поновни поступак.

У складу да налогом другостепеног суда, овај суд је дана 25.03.2025. године донео решење којим је заказао рочиште ради расправљања о постојању стечајног разлога за отварање стечајног поступка за дан 23.04.2025. године, које је два пута одложено и исто је одржано дана 09.06.2025. године.

На овом рочишту пуномоћник дужника је остала код предлога да се над дужником отвори стечај и спроведе по закону, као и код прецизираног разлога опредељеног поднеском од 30.04.2025. године, и код свих навода и доказа изнетих у току поступка. Истакла је да је дужник презадужен и да не постоје услови за даљи наставак обављања делатности, што је доказано изводом НБС у којем је наведено укупно дуговање дужника према повериоцима као и то да су сви рачуни дужника блокирани, управо због презадужености, а да је предлог за покретање стечајног поступка поднет у складу са правилима Закона о стечају, да достављена како одлука дужника тако и записник са седнице скупштине јединог члана стечајног дужника. Што се тиче имовине дужника истакла је да је сва имовина коју је поседовао стечајни дужник достављена првом стечајном управнику и да друге имовине не поседује. Када је у питању софтвер МозаИК истакла је да он није власништво дужника, већ је дужник на истом радио као аутсорсинг компанија а наведено је и доказано тиме што је дужник доставио потврду о депоновању наведеног софтвера, који је депонован пре него што је дужник основан, односно да је јасно да било каква оснивачка и ауторска права дужника на наведеном софтверу не постоје. Што се тиче питања идентитета законског заступника дужника исти сматра неспорним, будући да је у самој одлуци о оснивању стечајног дужника у члану 13. наведен податак о директору друштва као и сам број пасоша директора друштва, који је такође достављен надлежном суду. Надаље, је истакла да не постоји никакво матично лице будући да члан дужника представља независан субјекат регистрован у другој држави са својим јединственим бројем оснивања и регистрован пре него што је регистрован овде дужник, односно да је било каква прича о јединству ова два субјекта апсурдна. Указала је да дужник нема средстава, да је једино запослено лице била и да не знам да ли је још увек, овде стечајни поверилац Текић Јелена и да друштво није вршило никаква плаћања, због чега је неосновано тражити било какву повезаност и додатно оптерећивати поступак прибављањем података о бившим запосленима будући да је евидентно да исти нису у радном односу код дужника, и

немају никакве везе са овим стечајним поступком. Напоменула је да је дужник презадужен, да не може и неће наставити са својим пословањем, те да уколико се не покрене стечајни поступак и дужник не обрише из АПР-а, обавезе дужника ће се само увећавати, а приходи се неће остваривати.

На исто рочиште приступила је стечајни поверилац Јелена Текић из Новог Сада која је захтевала да се обрати суду и присутном пуномоћнику дужника. У свом обраћању је навела да је предлог за отварање стечајног поступка неуредан и да не испуњава законом прописане услове да би се по њему поступало, посебно јер није спроведена процедура прописана Законом о привредним друштвима, односно јер одлуку о покретању стечајног поступка није донело друштво дужника већ матично лице у Луксембургу, чиме се потврђује да је средиште главног интереса дужника у Луксембургу а да домаће друштво нема управљачку ни економску самосталност и да се према томе о стечају може говорити у контексту стечаја матичног лица. Указала је да предлог садржи нетачне податке о законском заступнику, јер је у предлогу наведен стари идентитет законског заступника који је у међувремену извршио промену идентитета у АПР-у, која је решењем БД 106889/22 констатовала да није дошло до грешке у промени идентитета, а дужник се поводом овог решења које му је уручено путем пуномоћника на рочишту 23.04.2025. године није изјаснио. Такође је указала да није приложена оверена и прочитана биометријска исправа којом би се утврдио стварни идентитет лица, чиме се по њеном мишљењу доводи у питање легитимност и правни основ самог предлога, да стечајни разлози не постоје, да дужник није трајно неспособан за плаћање, јер је након блокаде рачуна вршио уплате преко повезаних лица, што сам признаје повлачењем позивања на овај разлог у поднеску од 30.04.2025. године. По њеном мишљењу постоји скривена ликвидност, имовина вишеструко премашује дуговања, софтвер који је дужник развео на основу уговора о раду је у власништву дужника, не постоји пренос права на матично лице, средства исплаћена након блокаде премашују вишеструко износ дуга, у питању су плате свих запослених и другим лицима која су заступала интересе дужника. Такође, вредност софтвера вишеструко премашује дугове дужника, од којег је матично лице остварило приходе у висини од милион евра. Напоменула је да у стечајну масу није достављена сва покретна имовина дужника у виду опреме, канцеларијског намештаја и поменутог софтвера, а која покретна имовина је опредељена у једном од последњих поднесака које је предала суду. Даље је изјавила да је у више наврата од суда тражено, а то је тражила и на овом рочишту да се утврди да ли су бивши запослени наставили да послују и да примају средства од матичних лица, јер то није само питање интереса поверилаца већ питање од јавног интереса, с обзиром на то да овакав начин пословања односно плаћања указује на више кривичних дела. Због свега наведеног навела је да сматра да је предлог неоснован и да га као таквог треба одбити. Надаље, из предострожности је навела да уколико предлог буде прихваћен да указује да је ЕФИ неисправан, као и да је потребно поновити поверилачко рочиште.

Одредбом члана 55. став 1. Закона о стечају прописано је да се стечајни поступак покреће предлогом повериоца, дужника или ликвидационог управника. Ставом 3. истог члана Закона прописано је да дужник подноси предлог за покретање стечајног поступка у случају постојања једног од стечајних разлога из члана 11. став 2. Закона о стечају.

Одредбом члана 11. став 2. тачка 3. Закона о стечају као стечајни разлози наведени су 1) трајнија неспособност плаћања, 2) претећа неспособност плаћања, 3) презадуженост и 4) непоступање по усвојеном плану реорганизације и ако је план реорганизације

издејствован на преваран или незаконит начин. Ставом 5. истог члана прописано је да презадуженост постоји ако је имовина стечајног дужника мања од његових обавеза.

Одлучујући о предлогу за отварање поступка стечаја над дужником, суд је имајући у виду изведене доказе, утврдио да је код дужника наступио стечајни разлог-презадуженост прописана одредбом члана 11. став 2. тачка 3) Закона о стечају.

Наиме, када су у питању подаци везани за имовину дужника, суд у том делу није имао разлога да сумња у тачност података изнетих у предлогу за покретање стечајног поступка, имајући у виду да из биланса стања за 2022. годину произилази да је вредност некретнине, постројења и опреме у 2022. години износила 1.504.000,00 динара, а у 2021. години 1.613.000,00 динара, а из обрачуна амортизације за јануар-октобар 2023. године, који је достављен уз предлог, произилази да је неотписана вредност имовине стечајног дужника 513.416,67 динара, што је све много мање од износа који повериоци потражују од дужника. Наведено произилази и из Извештаја о економско финансијском положају стечајног дужника, који је суду предат за потребе одржавања првог поверилачког рочишта, који је израђен на бази документације предате од стране дужника из којег произилази да једину имовину дужника чини опрема према спецификацији из извештаја књиговодствене вредности 257.122,27 динара, односно ликвидационе вредности 393.500,00 динара, а да су са друге стране укупне обавезе дужника 13.172.062,02 динара.

Када је у питању софтвер MozaIK за који поверилац Јелена Текић из Новог Сада указује да је власништво дужника, овај поверилац не доставља доказ да је наведени софтвер у власништву или да је био у власништву дужника. Чињеница да су овај поверилац и други запослени радили на развоју овог софтвера само говори у прилог чињеници да је софтвер већ постојао и да се евентуално само надограђивао. При томе, овај поверилац у свом поднеску од 08.05.2025. године и сама наводи да предметни софтвер „суштински“ представља део имовине дужника из чега следи да су њени наводи паушални и ничим поткрепљени. Исти поверилац у поднеску од 22.04.2025. године указује да је члан дужника без правног основа отуђио изворни код и софтверску имовину дужника, те на тај начин наставио пословање користећи тај софтвер као свој, такође без икаквих доказа за такве своје тврдње. Како се стечајни поступак до отварања зависи искључиво од воље и диспозиције предлагача, а у овом случају и повериоца који је узео активно учешће у овом поступку, исти су дужни да уколико нешто тврде суду пружи и за то адекватне доказе, све сходно правилу о терету доказивања.

Са друге стране, дужник је уз поднесак предат суду дана 13.03.2025. године доставио и извод из званичног регистра агенције за регистрацију софтвера у Француској из којег произилази да је софтвер MozaIK регистрован и депонован 29.09.2009. године од стране члана дужника, односно неколико година пре оснивања дужника, из чега се може закључити да дужник не може поседовати ауторска права над овим софтвером нити остваривати приходе његовом експлоатацијом, због чега је овај суд као логичне прихватио наводе дужника да су његови запослени само радили на надоградњи овог софтвера.

Увидом у одлуку о оснивању дужника од 16.12.2024. године објављену на званичном сајту Агенције за привредне регистре, овај суд је утврдио да је чланом 6. одлуке предвиђено да је члан друштва JIWAY AD Luksemburg, регистарски број В 98887, Avenija la Gare br. 55, L-1611, Luksemburg. Чланом 9. одлуке је предвиђено су органи

друштва скупштина и директор, а чланом 10. да ће функцију скупштине вршити једини члан друштва, с обзиром да ће друштво имати само једног члана. Чланом 11. предвиђен је делокруг скупштине и између осталог под тачком 8) да скупштина одлучује о покретњу поступка ликвидације, као и подношењу предлога за покретање стечајног поступка од стране дужника. Члан 12. став 1. предвиђа да ће друштво бити једночлано, све одлуке ће доносити једини члан у вршењу функције скупштине друштва самостално, а ставом 2 да члан друштва може пуномоћјем овластити друго лице да у његово име доноси одлуке које су у надлежности скупштине. Члан 13. предвиђа да се за директора друштва именује Charlier Luc Jean Paul Ghislan Lambert, број пасоша EJ 721510, земља издавања Белгија. Одлука о оснивању потписана је од стране JIWAY AD LUKSEMBURG кога заступа менаџер Luc Jean Paul Ghislan Lambert Charlier.

Дужник је уз поднесак предат суду дана 18.03.2025. године, доставио одлуку скупштине члана дужника JIWAY societe anonyme, у овереном преводу, из које произилази да је JIWAY AD, В 98887 одржало скупштину на којој су присуствовали Лук Шарлије, Храни Антоан и Табет Марун, да је главни предмет расправе покретање стечајног поступка у односу на JIWAY SOFTWARE COMPANY DOO Novi Sad, MB 21161799. Из истог записника утврђено је да је директор JIWAY SOFTWARE COMPANY DOO Novi Sad, уједно и извршни директор JIWAY AD предложио, да имајући у виду да друштво JIWAY SOFTWARE COMPANY DOO Novi Sad не може наставити са пословањем да треба да иницира стечајни поступак, те да је након увида у пословање овог друштва спроведено гласање о иницирању стечајног поступка и сви присутни заступници су гласали и донели одлуку да једини члан JIWAY SOFTWARE COMPANY DOO Novi Sad доноси одлуку да иницира стечајни поступак над овим друштвом и да се овлашћује директор JIWAY SOFTWARE COMPANY DOO Novi Sad и извршни директор JIWAY AD Лук Шарлије, да у складу са својим пуномоћјима иницира стечајни поступак и да именује адвоката који ће заступати друштво. Записник је потписан од стране Лук Шарлијеа (генерални директор/члан управног одбора), Храун Антоана (члан управног одбора) и Табет Марун (члан управног одбора).

Уз исти поднесак дужник је доставио и извод из регистра привредних субјеката, са овереним преводом од стране судског тумача, где је на страни 2. извода констатовано да је друштво обавезано појединачним потписом делегираног члана управног одбора, а на страни 4. је такође наведено да је друштво обавезано појединачним потписом делегираног члана управног одбора, а као делегирано лице на функцији-делегирани члан друштва означен је Luc Charlier, који је означен као генерални директор друштва/борд директор. Из наведеног следи да је директор јединог члана дужника, који је овлашћен за заступање и потписивање, у име и за рачун члана, потписао одлуку о покретању стечајног поступка од дана 23.10.2024. године, а овлашћење да иницира стечајни поступак и ангажује адвоката по свом избору дато му је и на седници скупштине члана на којој су били присутни заступници члана и једногласно донели такву одлуку, због чега је по мишљењу суда одлука о покретању стечајног поступка у односу на дужника донета од стране овлашћеног лица, а сходно томе је у предлог за покретање стечајног поступка поднет од стране овлашћеног предлагача.

Наводи да је само Антоан Храун једино овлашћен да потписује акта друштва члана, јер је Luc Charlier нема звање које му то омогућава, су по мишљењу овог суда ирелевантни за одлуку о покретању стечајног поступка, имајући у виду да је он за радњу покретања стечајног поступка овлашћен одлуком скупштине члана дужника, односно није самостално донео такву одлуку да би за валидност такве одлуке била од значаја

чињеница његовог звања и овлашћења које такво звање носи.

Да ли седница скупштине члана дужника одржана у седишту дужника или ван седишта је без утицаја на валидност одлуке донете на седници, имајући у виду одредбу члана 332. Закона о привредним друштвима.

Имајући у виду висину дуговања према својим повериоцима, а која чињеница је утврђена из списка који је дужник доставио уз предлог за покретање стечајног поступка, као и потврде о евидентирани неизвршеним основима и налозима у принудној наплати НБС од 06.09.2024. године и Извештаја о економско финансијском положају дужника предатог на првом поверилачком рочишту и са друге стране обуставу пословања и очекивано неостварење прихода, као и да је имовина дужника недовољна за намирење свих потраживања, суд је поступајући у складу са цитираним законским одредбама, а у вези са одредбама члана 11. став 2. тачка 3., члана 55, члана 69. став 1. и члана 70. Закона о стечају, усвојио предлог предлагача и отворио стечајни поступак над стечајним дужником JIWAY SOFTWARE COMPANY D.O.O. NOVI SAD, МБ 21161799, ПИБ 109323872, Нови Сад, Новосадског Сајма 3.

Имајући у виду да је након одлуке Привредног апелационог суда Пвж 65/2025 од 06.03.2025. године којом је укинута одлука Привредног суда у Новом Саду 3 Ст. 89/2024 од 04.02.2025. године донето више решења о разрешењу и именовању стечајног управника који би поступао у овом поступку, да је последње решење донето дана 15.04.2025. године којим је разрешен стечајни управник Лазар Марчић из Новог Сада а именована стечајни управник Радмила Милетић из Чуруга која је из личних разлога тражила своје разрешење од поступања, суд је ван рочишта разрешио овог стечајног управника од поступања у овом поступку и применом одредбе члана 20. став 1. и 2. Закона о стечају овим решењем именовао Бојана Шкрбића стечајног управника из Новог Сада да поступа у овом поступку.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба
Привредном апелационом суду у Београду,
у року од 8 дана од пријема преписа решења,
а путем овога суда.

